ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
SIEGBERT ALBER
της 16ης Ιουλίου 1998 *

Α — Εισαγωγή

1. Η παρούσα υπόθεση αφορά προσφυγή λόγω παραβάσεως της Συνθήκης που στρέφεται κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας λόγω της παραλείψεως μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 79/869/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1979, περί των μεθόδων μετρήσεως και περί της συχνότητας των δειγματοληψιών και της αναλύσεως των επιφανειακών υδάτων τα οποία προορίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος στα κράτη μέλη [1]. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστωθεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη και ορθή συμμόρφωσή της προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 13 της οδηγίας 79/869 σε συνδυασμό με το άρθρο 395 και το παράρτημα XXXVI της Πράξεως σχετικά με τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και τις προσαρμογές των συνθηκών (στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως) [2]·

— επικουρικώς να διαπιστωθεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ίδιες διατάξεις, παραλείποντας να πληροφορήσει αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα αυτά·

— να καταδικαστεί η Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

2. Η Πορτογαλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

— να υπάρξει αναμονή μέχρι τις 30 Οκτωβρίου 1997 για την έκδοση του νομοθετικού διατάγματος με το οποίο διορθώνεται και συμπληρώνεται η μεταφορά της οδηγίας 79/869 στο εσωτερικό δίκαιο, και στη συνέχεια να χαρακτηρισθεί ως λήξασα η διαφορά·

— να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 220.

2 — ΕΕ 1985, L 302, σ. 23, 397.

Β — Η γνώμη μου επί της υποθέσεως

3. Η οδηγία 79/869, στο άρθρο 13, προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή σε δύο χρόνια από την κοινοποίησή της και ότι πληροφορούν σχετικά με αυτό αμέσως την Επιτροπή. Η κοινοποίηση της οδηγίας έλαβε χώρα τον Οκτώβριο 1979.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 395 της Πράξεως Προσχωρήσεως, σε συνδυασμό με το παράρτημα XXXVI, σημείο III, 5, η Πορτογαλική Δημοκρατία όφειλε να μεταφέρει την οδηγία στο εσωτερικό της δίκαιο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1989.

5. Η Πορτογαλική Δημοκρατία εξέδωσε βέβαια το νομοθετικό διάταγμα 74/90, της 7ης Μαρτίου 1990, για τη μεταφορά της οδηγίας 79/869 στο εσωτερικό δίκαιο. Η Επιτροπή όμως θεωρεί ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε πλήρως και ορθά στο εσωτερικό δίκαιο. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με τις στήλες Γ, Δ και Ε του παραρτήματος Ι της οδηγίας, το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 5 καθώς και την υποσημείωση 10 του παραρτήματος Ι της οδηγίας.

6. Η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί αυτές τις αιτιάσεις. Υποστηρίζει όμως ότι εκκρεμεί αναθεώρηση του νομοθετικού διατάγματος 74/90 και ότι η διαδικασία αυτή βρίσκεται στην τελική φάση. Το Δικαστήριο θα έπρεπε επομένως να αναμείνει μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νομοθετικού διατάγματος, που αναμένεται να γίνει μέχρι τις 30 Οκτωβρίου 1997.

7. Είναι αναμφισβήτητο ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν συμμορφώθηκε προς τις περιγραφείσες πιο πάνω υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία πριν από την πάροδο της δίμηνης προθεσμίας που τέθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 10ης Ιουνίου 1996. Αυτό είναι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το κρίσιμο χρονικό σημείο για τη διαπίστωση της παραβιάσεως της Συνθήκης [3].

8. Οι διάδικοι παραιτήθηκαν από την αρχικώς ορισθείσα προφορική διαδικασία.

9. Κατόπιν όλων αυτών πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

3 — Βλ. αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 1997, C-361/95, Επιτροπή κατά Ισπανίας (Συλλογή 1997, σ. I-7351, σκέψεις 13 και 14), της 10ης Σεπτεμβρίου 1996, C-61/94, Επιτροπή κατά Γερμανίας (Συλλογή 1996, σ. I-3989, σκέψη 42), και της 1ης Ιουνίου 1995, C-123/94, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Συλλογή 1995, σ. I-1457, σκέψη 7).

Γ — Συμπέρασμα

10. Για τους λόγους αυτούς προτείνω το Δικαστήριο να εκδώσει την ακόλουθη απόφαση:

«1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να εκδώσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη και ορθή συμμόρφωσή της προς την οδηγία 79/869/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1979, περί των μεθόδων μετρήσεως και περί της συχνότητας των δειγματοληψιών και της αναλύσεως των επιφανειακών υδάτων τα οποία προορίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος στα κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 13 της οδηγίας αυτής, σε συνδυασμό με το άρθρο 395 και το παράρτημα XXXVI της Πράξεως Προσχωρήσεως.

2) Η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδα.»